

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:	Feloldó szerkesztés, lapfajtatónos és kiadó:	Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Egyes évre 4 ft	ANDOR PÁL.	F. O. U T S A.
Fél évre 2 ft	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.	Hirdetéseik díjazásb. szerint.
Negyed évre 1 ft		Kéziratok nem adának vissza.
Egyes szám ára 10 kr.		

A tisztviselőkről.

Egy cikkünkben már kifejtettük az értelmiségnek az a viszás helyzetét, melyben hivatalával szemben áll.

Egy későbbi cikkben megemlékeztünk az értelmiségnek egy számottevő csoportjáról az állami tisztviselőkről és szerencsésőbb társaikról a katonatisztelekről.

Mindenek közöttünk tükröt adtak annak a szomorú képek, a mint az értelmiség, de különösen az állami tisztviselők a kötelességük sulya alatt nyögve használnak néz a sötét háttérbe, melyet egy halvány reménységűr sem tesz elviselhetővé.

A kötelességek köfélék: hivatalbeliek és társadalmiak.

A hivatalbelieknek minden körülmények között eleget tenni tartozik, de tehát is eleget a tisztviselő, hisz a pályaválasztáskor tisztában kellett már lennie a feladatokkal, melyek reá vártak s így minden kötelességmúltság és mellet és jogosan terhelte őt erkölcséig.

A magyar tisztviselői kar — több már mint harmincz éve — híven és sikeresen teljesít nehez feladatát s a kik azt hiték régente, hogy csak a esch vagy német lehet jó beamerit, azokat a tapasztalat bizonyára most már elfogultalan, sőt meleg bírálóivá tette ennek a tisztesség, buzgó és jogtalan úrvelekedőt ment osztályának.

Tradíciók és támogatás nélkül, az állam és társadalom rokonszenvének csak legkisebb mértékének birtokában, tehát csupán saját

erkölcsi erejére hagyatva, — ha hivatalbeli feladatát fényesen megoldotta is: annál kétségbejebb harezot viv az állami tisztviselő társadalmi feladataival!

Ebben a harezban mit sem ér mint erkölcsi fegyver a megadás, a lemondás; ez nem is fegyver, ez oly szellemi és kedélybeli állapot terem, mely egyrészt férfiehez nem illő, más részet élő halottá, géppé formálja az egyént, De hát mit tegyen a tisztviselő, ha a társadalomban csak némileg helyet akar foglalni; világos, hogy nem exkommunikálhatja magát a nélkül, hogy önmagáról, erkölcsi értékéről szegénységi bizonyítványt ne állíttson ki; nem teheti ezt társaira való tekintettel sem, mert a kizárólag nem engedni; a karszellem s a kar becülete sem engedi ezt.

Micsoda szerepet játszik az a tisztviselő, ki minden hónap első napjaiban mártírionumál váltja meg azt az idealizmusát, mely e tövises pályára vezrelte; a zsoldot, melyet havonként felvesz, már előre kiütözt kötelezettségei szerint a lelett h kötelezettségei emészik fel; ezek a mindennapi élet szükségletei.

Pár év múlva, — kivált ha hü marad a tisztviselő ahok az idealizmushoz, melyhez szegődött mikor pályát választott és hitvést választ spekuláció nélkül, — kétségeltem, hogy hielet kimerítő műveletek bocsátózik, melyeknek előreláthatólag eleget nem tehet.

Az élet ridegsége lealázáshoz szoktatja

a tisztviselőt, önérzete esorbul, bizalmát veszti, a közbecsülésen roszdolfokat lát, apránként, alig észrevehetőleg homály mutatózik ethikai tartalmának addig tisztá tükre, — kétségbeesve küzöl, kapkod a szakma-szálhoz, remél, desparád s e mentési munka tülzotesítésében az ideglázból — a teljes apathiába esik.

S hol a jóvü, — s hol a család jóvüje? Ha e fölött töpreng — látva minden reményi meghiusulását — mir rajta áll az apathiába vezető lepező első fokán!

A magadás, a lemondás ezen apathiájából szeretőtk kiragadni azt a tisztot osztályt, hogy küzdve bizéék és bizva küzdjön!

A magyar tisztviselők szövetelezenek memorandumai már is azt eredményezték, hogy a tisztviselő bibliája, a pragmatika rövidesen elkészül s eltebe le.

Ha teljesen tisztázva lesz a tisztviselőnek az államhoz való minden viszonya, — akkor már csak az egyéb kérdések rendezése marad hátra.

Ennek a kérdésnek a megoldása megváltása lesz a tisztviselői karnak.

Az anyagi gondoktól ment tisztviselő tehetsége teljes kifejtésével, önérzete ép-ségével fog nemcsak a kötelességteljesítés mezején fennen állani, hanem a társadalomnak is elsőrangú, közfizesletben álló, irányadó tényezője leend, kiben hivatalvisáljáró ideális, magas erkölcsi értékénél fogva kiszámíthatlan értékü erőt nyer a társadalom.

TÁRCZA.

Állj meg lányka

Állj meg lányka egy két szóm,
Állj meg edes csillagom,
Hallgass meg egy kicsit engem,
Valamit kell mondanom.

Megáldott engem az Isten
Egy szemüldi nő szívével,
Neked adom én e szívet,
Ha akarsd fogadd el.

Urakodjal királynökent
Lángzó égő szívenem
Hol a hűség s szerelemnek
Legszelb gyöngye megterem.

Heinrich Janos.

Az effendi bölese.

— Az Alsó-Lendvai Híradó' eredeti tárczája. —

A nap korongja éppen, alakbótk a tengerbe. Bihoros viszénye mülta aranyppal hintete volna be a minarek és kioszkok terület, Egy kései sugar ott ragyogott meg a Bagdad-kioszk térészán, ahol

három ember szívta fülváltva az illatos margylet s a Boszporus felöl hömpölygő üde, sós levegőt. Pierre a festő Giovanni az olasz atlass és Derbent effendi a hazigazda. Európai ruhában jart az effendi, diszdagdoló volt, jó s kissé egyzűny.

Fülböten hitt a dsinek hatalmában, esküdött a keleti bölesérek, akik látják a jóvendőt, ismerik a múlt minden titkát. És ezt a hitet lelkiismereti kérdésnek tartotta s ebben az időloiban nem tart ellomnadást, ami gyakran kemény vitáknak vált okozója közle és a hitetlen Pierre között.

Géind volt a lombkeretes térészón, Giovanni a magas politikan gondolkozott az effendi neme áhittalatt a csillagok futását kíserte. Pierre szeme pedig a Boszporuson kiguló hajólamposok csillogó fényébe mélyedt, miként ha tárgyat keresne valami új, nagyszerű tengerparti kőpéhez. Egyszerre megszozalt:

— Különös álmod láttam az éjjele, effendi, esnyva nehez álmod s nem tudom mit jelent. Hogy kiragyzogtak az effendi szeméi.

Nem-e. Na látod hitetlen Pierre, Hívó embernek nem okoz gondot az álom, van aki ismeri a titkát, aki megfeszte

— Ugyan ki az a böles szellem már megint? vagott közbe a tüzes francia. Effendi, effendi túl-ságosan bizot a bölesében.

Derbent effendi nagyot szippantott az illatos nargyleböl s szörnyen csudálkozó pillantással nézett

Pierre-re, mint aki azt akarja mondani, hogy ilyen tudatlan gyaurt meg nem látott soha.

— Hát sose hallottad hirt Zebath ben lának, a bölesek bölesének? Aki megtudja mondani ki lesz a mátkád, mikor halsz meg, aki előre lát ez esztendőre s ismeri a világ minden titkát a terezen napjától kezdve! Pierre mosolygott.

— Azt is tudta tán, hogy holnap mit álmodom? — Ne nyugoljod Pierre, komoly dolgot ez, felelt az effendi. S hogy lásd, mennyire bizom a Zebath böleségeben fogadást ajánlok. Hanem tud minden kérdésedre megfelelni, ezer aranyt veszteltem, ha igen, nekem adod azt a szep festményeket, amelyert ugy sem sajnálnám az ezer aranyt.

Ned öránnya innen süri erdőben lakik Zebath. Hajnalban elmehetünk hozzá.

Pierre vidáman az effendi terebére esppott. — Áll az alku. Holnap reggel megyünk.

Hajnalban elindult a három jó barát lovon, szolgát is vilték magukkal, aki a lovakat tartsa. Mire a nap kibukott a tenger hullámiból messzi jártak már. Süri, illatos erdőben vitt az utjuk, vasfa, tamarind és kocszapalma süri lombkoronája volt a tetőzele, amelyen napsgár is alig szűrődött keresztül. Két órája mérték már a hús erdőt s amikor egy dombos oldalhoz értek az effendi intett, hogy álljanak meg. Rejtett fészekből hús forrás eszögdedelt a közöleben. Ezüst volt a színe, ezüst a hangja. S az ezüstös forrás mellett lombtakta barlang mélyében ült Zebath a böles.

DISZLEVÉLPAPIROK kártyapapírok, osinok festett-, fa- és papírocsasattában. Emlékkönyvek, Jegyzet- és egyéb könyvecskék, Kottás- és képes levelezőlapok (vidéki megrendelésnél 15 drb portómentesen küldték) **dús választékban kaphatók**

Balkányi Ernő papirkereskedésében, Alsó-Lendván.

Kölcsön- könyvtár

megnyillik január hó 1-én.

ALBUMOK

képes levelezőlapok gyűjtéséhez,

nagy választékban

kaphatók

Balkányi Ernő papirkereskedésében

Alsó-Lendván.

— Legszébb ajándéktárgy. —

Méhner-féle Naptárak **duo választékban.**